

עפ"ת 60121/12/13 - המערער, פלג שטפל נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 60121-12-13 שטפל נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פלג שטפל	המערער
	נגד
מדינת ישראל	המשיבה

פסק דין

בפניי ערעור על פסק דין בימ"ש תעבורה פתח תקווה (כב' השופטת שלזינגר-שמאי) בתיק תעבורה 5864-04-13 במסגרתו הורשע המערער בעבירה של שימוש במכשיר טלפון נייד בעת נהיגה, עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

העונש שגזר בימ"ש קנס בסך 1,200 ₪.

עיקר טענתו של המערער בערעור הינה כי היה בעת האירוע שוטר נוסף, רס"מ איציק אבנרי, בין המערער לרס"מ אבנרי התפתח ויכוח במקום עד כי המערער ביקש פרטיו של אבנרי, אלא, שרס"מ אבנרי בחר להעלים פרטיו מהדוח, הסתלק מהשטח ולא אפשר למערער גישה אליו.

עוד, לטענת המערער בערעורו, עד תביעה 1 החתום על הדוח במסגרת עדותו טען כי רס"מ אבנרי אינו חלק מהתרחיש ואינו יודע במה מדובר, ועל כן רס"מ אבנרי לא רשם מזכר ומטעם זה עד תביעה 1 לא ציין פרטי רס"מ אבנרי בדוח.

עוד נטען על ידי המערער כי אחז בהגה בשתי ידיו וזאת תוך כדי שיחה בדיבורית המופעלת על ידי תקשורת Bluetooth אוטומטית.

עוד נטען על ידי המערער כי עדות עד תביעה 1 הינה עדות כבושה תוך כדי ניסיון עד תביעה 1 לחלץ רס"מ אבנרי ועצמו מחשיפת המעשים בעת האירוע, עד תביעה 1 השיב בחקירתו כי הוא לא זוכר מה היה משנשאל על קיומו של רס"מ אבנרי באירוע.

עוד נטען כי נפסק בעפ"ת 34653-04-13 בר נ' מדינת ישראל על ידי כב' השופט רענן בן יוסף כי אי רישום שוטר שנכח במקום עולה כדי עיוות דין.

התחמקות עד תביעה 1 בחקירתו הנגדית והסרטון שצורף על ידי המערער מלמדים כי רס"מ אבנרי היה חלק קריטי בתרחיש ובימ"ש קמא טעה משקבע אחרת.

עוד נטען כי בחומר הראיות קיימים כשלים רבים עד כדי הענקת ספק שיפעל לזכות המערער.

ב"כ המשיבה מבקש לדחות את הערעור על פי העובדות. גם אם היה נוכח שוטר נוסף בזירה, הרי שאין בכך כדי לחייב רישום דוח. מפנה לרע"פ 4389/12 הדוחה החלטת כב' השופט בן יוסף.

לגופו של עניין דין הערעור להידחות.

ביהמ"ש קמא בחן כל הראיות אשר הובאו בפניו, ביכר עדותו של עד תביעה 1 על פני עדות המערער, מצא עדותו כמהימנה.

ביהמ"ש בחן הסרטונים שהציג המערער ומצא כי אלה מחזקים עדות עד תביעה 1 לפיה לא הייתה התנצחות בין המערער לעד תביעה 1. עד תביעה 1 הוא זה שרשם הדוח ולא השוטר השני וגם אם הייתה איזו שהיא התנצחות, לא התרחשה בין עד תביעה 1 לבין המערער.

למערער הייתה תגובה ספונטנית מיידית לשוטר באומרו "אתה צודק אני לא חושב שמגיע לי דוח. יש לי את הבעיות שלי".

על פי חומר הראיות המערער התחמק ממתן תשובה לגרסת עד תביעה 1 שהבחין בהצמדת הטלפון לאוזן שמאל של המערער ואחז את ההגה ביד ימינו ולאחר מכן הבחין שהצמיד הטלפון לאוזן ימין ואחז ההגה ביד שמאל והעיד כי נאמר לו: "מה, התחממה לי האוזן בשלב הזה". אי הצגת גרסה נגדית אף היא מחזקת גרסת עד תביעה 1.

ברע"פ 4389/12 **סצקו נ' מדינת ישראל** נקבע כי לא כל חוסר ראייתי מהווה מחדל חקירתי ונדחתה עמדת ביהמ"ש המחוזי בע"פ 34653-04-13 בדבר הצורך לרשום מזכר על ידי שוטר שנכח באירוע.

בימ"ש קמא ביסס הכרעת הדין על פי עדות עד התביעה המסייעת בתגובתו הספונטנית של המערער, בעדותו בביהמ"ש, בסרטונים שהגיש והגעתי לכלל מסקנה כי בימ"ש קמא לא טעה בקביעתו.

ולעניין העונש - 1,200 ₪ שנגזרו על המערער לאחר שמיעת התיק אינם מהווים חריגה ממתחם הענישה ההולם נסיבות העבירה כאשר הסכום בברירת המשפט עומד על 1,000 ₪.

לסיכום הערעור נדחה על שני חלקיו.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה